

sluit je ogen

het is nog licht en ik sta hier in de kring
rond het groene gras
mensen kijken zonder zien
wat ongemakkelijk misschien
mijn hand speelt met een sleutelring

mensen spreken mooie woorden uit
applaus is ongehoord
in mijn keel het eerste brok
in de verte klinkt een klok
't moment dat ik mijn ogen sluit

wat fijn, ik zie nu niets en niemandal
of toch? een donker gat
met klanken en janken
en vlammen aan de flanken
ik zie het zuigen van de haataanval

ik vlucht en concentreer me op mijn oren
- - - - ik hoor getjilp
en in de verte Tata Steel
gebrom en gerommel als van een projectiel
donderen binnen als legermotoren

ik knijp in mijn sleutels, mijn handen zijn klam

ik houd mijn oren dicht

de geur van angst sluipt in mijn neus

dictatorwoorden maken me furieus

nu weet ik weer waarvoor ik kwam

deze minuut was aanstootgevend

ogen mogen openen

voelt nu al ontketend

ik zie, hoor, ruik en voel wat het betekent

ik wij samen

levend

maart 2024

Tineke Jippes